

P L A T Ó	CONCEPTES	EXPLICACIÓ	RELACIÓ AMB ALTRES FILÒSOFS
REALITAT	<ul style="list-style-type: none"> -Idees/Coses -Teories de la participació i la Imitació 	<p><u>Idees</u>: Intangibles, immutables, absolutes, eternes...</p> <p><u>Coses</u> : tangibles, finites, relatives, mutables...</p> <p>Les coses imiten a les Idees, per tant, les coses són còpies de les idees, que són originals.</p>	<p>Amb Descartes i Hume</p> <p>D : a la ment tenim idees fictícies, adventícies i innates (les innates són de les que parla Plató)</p> <p>H : idees = còpia d'una impressió (Plató totalment en desacord)</p>
CONEXEMENT	<ul style="list-style-type: none"> -Doxa i Episteme -Mite de la Caverna -Aprendre és recordar -Símil de la línia -Dialèctica -Mite del carro alat 	<p><u>Doxa</u>: opinió gens fiable; prové del món sensible.</p> <p><u>Episteme</u>: vertader coneixement; prové del món de les idees.</p> <p>Dialèctica: mètode de coneixement per passar del món de les coses al de les idees.</p> <p><u>Conèixer és recordar.</u></p> <p><u>Mite</u>: podem recordar perquè l'ànima és immortal i ja sap coses de la anterior reencarnació.</p>	<p>Amb Descartes i Hume</p> <p>D: mètode (4 regles). Diferència general amb Plató: el mètode es diferent però l'objectiu es comú.</p> <p>H: el coneixement prové de l'experiència; acumulem experiències (inducció) per conèixer. Per Plató l'experiència ens aporta fals coneixement (doxa). Per Hume no hi ha un coneixement vertader i sí per a Plató.</p>
ÈSSER HUMÀ	<ul style="list-style-type: none"> -Cos i ànima -3 parts d'ànima 	<p><u>Cos</u>: cosa; conegut a través dels sentits.</p> <p><u>Ànima</u>: coneguda per la raó</p> <p>3 parts: irascible, concupiscible i racional</p>	<p>Descartes també diferencia cos i ànima. Cos i ànima són substàncies creades per Deu. Relació entre cos i ànima: unió accidental pels dos.</p>
ÈTICA	<ul style="list-style-type: none"> -Polis ideal -Virtuts de l'ànima -Classes socials. -Filòsof-rei 	<ul style="list-style-type: none"> -Governants, guerrers i productors (proposta utòpica) Cadascú segons les seves capacitats. Dur i llarg pla d'estudis en etapes eliminatòries -3 virtuts: temperància, coratge i prudència. Juntes= justícia -3 classes socials: productors, guerrers, governants (el més savi=filòsof-rei) 	<p>Mill</p> <p>Per Plató governen uns pocs, per Mill, la democràcia, la majoria.</p> <p>Per Plató estem condicionats per les parts de l'ànima i per Mill som lliures de fer el que volgüem.</p> <p>Pels dos és molt important l'educació com a desenvolupament de l'ésser humà</p>

DESCARTES	CONCEPTES	EXPLICACIÓ	RELACIÓ AMB ALTRES FILÒSOFS
REALITAT	<p><u>JO</u>: substància pensant</p> <p><u>Deu</u>: substància infinita (ho demostra pel principi de causalitat i amb l'argument ontològic)</p> <p><u>El món</u>: substància extensa</p>	<p>-Jo: és el primer que demostra: <i>cogito</i>.</p> <p>-Déu és la causa de la idea que tinc de Déu i de la meua existència. Déu és perfecte i per això existeix (Sant Anselm)</p> <p>-El món és allò de les coses que pot ser conegut racionalment: l'extensió (pot reduir-se a nombre)</p>	<p>amb Hume: els dos parteixen dels continguts de la ment, però per cadascun són diferents.</p> <p>D : a la ment tinc idees fictícies, adventícies i innates (les innates són de les que parla Plató)</p> <p>H : idees = còpia d'una impressió (Plató totalment en desacord)</p>
CONeixEMENT	<p>-Mètode</p> <p>-Intuïció i deducció</p> <p>-Dubte metòdic</p> <p>-Primera veritat "penso doncs existeixo"</p> <p>-Principi de causalitat</p> <p>-<u>Regles</u>: evidència, anàlisi, síntesi i enumeració.</p> <p>-Tres tipus d'idees</p>	<p>Dubte: No admetre res com a verdader si no hi ha una certesa absoluta.</p> <p><u>Intuïció</u>: Operació de la ment la qual copsa intel·lectualment.</p> <p><u>Deducció</u>: el contrari a la inducció</p> <p>A partir de les 4 regles arriba a la idea de "cogito"</p>	<p>Amb Hume: són contraris perquè</p> <p>H:empirisme: la experiència és la font del coneixement. La raó només associa, recorda o imagina idees. No existeixen idees innates.</p> <p>Descartes: racionalista, el coneixement prové de la raó. L'experiència enganya.</p>
ESSER HUMÀ	<p>-Cos i ànima</p> <p>-<u>ANIMA</u>: Glàndula pineal, motor del cos, unió accidental</p>	<p>El cos és "res extensa" i l'ànima "res cogitans".</p> <p>El cos funciona mecànicament i l'ànima el dirigeix (és el pilot)</p>	<p>Plató: també diferencia cos i ànima. La unió és accidental pels dos. El cos és la presó de l'ànima, que és immortal.</p> <p>Descartes: afegeix que el cos funciona mecànicament, com tot el món extens.</p>
ETICA	<p>-Moral provisional: adaptar-se a les normes d'on es viu per sobreviure.</p> <p>-Importància de les passions</p>	<p>-adaptar-se a les normes d'on es viu per sobreviure</p> <p>-Allò que no es decideix: passió. Allò que sí, acció. Cal diferenciar-lo</p>	<p>Estoïcisme: hem d'acceptar allò que ens passa com inevitable.</p>

HUME	CONCEPTES	EXPLICACIÓ	RELACIÓ AMB ALTRES FILÒSOFS
<p>CONEIXEMENT</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Impressió/Idees -Percepció -Principi de còpia -Principi de causalitat -Costum -Relacions d'idees i qüestions de fet -Escepticisme 	<p><u>Impressió</u>: percepció clara i viva</p> <p><u>Idea</u>: marca que ens deixa la impressió, record.</p> <p><u>Principi de còpia</u>: criteri per trobar la veritat d'una idea (buscar si prové d'una impressió o experiència).</p> <p><u>Crítica al principi de causalitat</u>: no tenim impressió de la connexió entre causa i efecte. Per tant, la relació causa-efecte es basa en el <u>costum</u>.</p> <p><u>Relacions d'idees</u>: enunciats vertaders que no depenen de l'experiència (matemàtiques).</p> <p><u>Qüestions de fet</u>: necessiten ser comprovades per l'experiència.</p> <p><u>Escepticisme</u>: mai pots saber res segur al 100% perquè l'experiència mai és definitiva.</p>	<p><u>Hume</u>: empirisme: el coneixement prové de l'experiència; la raó només analitza.</p> <p>Descartes racionalista: el coneixement prové de la raó (idees innates). Desconfiança en els sentits.</p> <p>Locke: és empirista, anterior a ell, però té alguna cosa de racionalista perquè defensava la substància.</p>
<p>REALITAT</p>	<p><u>-Crítica a la metafísica cartesiana:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Substància -Món extern - Déu - JO <p>-Fenomenisme</p>	<p>Aplicant el principi de còpia no es pot demostrar cap d'aquestes 4 idees. Són invents de la filosofia. Per tant, Hume critica la metafísica.</p> <p>La substància no es pot percebre.</p> <p>El món és una idea que ens fem.</p> <p>Déu també i els intents de demostrar-ho utilitza el principi de causa-efecte.</p> <p>El jo és un conjunt de impressions.</p> <p><u>Fenomenisme</u>: només existeix allò que puc percebre.</p>	<p>Hume : idees = còpia d'una impressió</p> <p>Plató totalment en desacord: les idees són realitat i les coses no. El coneixement de les idees es realitza a través de la ment (racionalisme). Els sentits són la forma més imperfecte de coneixement, però ens ajuden a recordar.</p>
<p>ÈTICA</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Emotivisme -Utilitarisme 	<p><u>Emotivisme</u>: moral basada en el sentiment i no en la raó. El paper de la raó és important en la presa de decisions per ajudar-nos a entendre els problemes. Dilema del que és bo i el que és dolent (sentir-te bé quan ajudes algú).</p> <p><u>Utilitarisme</u>: El que és bo en una societat és bo per a la majoria.</p>	<p>Mill: Pensa exactament el mateix però ho aplica més a la societat, a diferència de Hume, que parla més des de l'individu.</p> <p>Kant: La ètica de Kant és contrària, es basa en la raó totalment. (imperatiu categòric)</p>

M I L L	CONCEPTES	EXPLICACIÓ	RELACIÓ AMB ALTRES FILÒSOFS
<p>CONEIXEMENT</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Empirisme -Positivisme -Inducció 	<ul style="list-style-type: none"> -Doctrina filosòfica que pensa que l'experiència és la única font de coneixement. -Aplicació del mètode experimental empirista a les ciències socials (Comte). -S'extreuen conclusions generals a partir de l'experiència (que és particular). 	<p>Amb Hume: és un dels primers defensors de l'empirisme, però Hume és més escèptic: només accepta que els coneixements són probables.</p> <p>Amb Comte: és el primer que aplica l'empirisme a les qüestions socials.</p>
<p>ÈTICA</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Utilitarisme -Llibertat -Liberalisme -Felicitat -Principi del dany -Principi de màxima felicitat 	<ul style="list-style-type: none"> - Una acció és bona tenint en compte les seves conseqüències. És bona una acció útil i és útil la que fa feliç més gent. Això ho ha de determinar, no la majoria, ni una minoria qualsevol, sinó aquells que ho sàpiguen, que siguin persones competents, que en marc social que es troba Mill representa el parlament. -La societat ens aporta protecció, i a canvi nosaltres hem de comportar-nos conforma a les regles social i legals i aportar allò que la societat demani. El límit d'injerència de la societat en els meus assumptes ètics és que no danyi als altres (principi de dany). La societat podrà retallar-me la llibertat si es demostra (empíricament) que perjudico als altres. -Defensa de la llibertat de consciència (pensament, religió i premsa), política (associació, eleccions i igualtat jurídica) i econòmica (mercat). -La felicitat té a veure amb els plaers superiors, en els ideals de ésser humà -Intentar que el major nombre de persones siguin felices, donant-los la major qualitat de plaer possible. La felicitat general farà més feliç els individus. 	<p>Bentham: és mas individualista i busca mes la quantitat de plaers (càlcul). Para Mill es millor la qualitat entre el que destaca els intel·lectuals i els emocionals, deixant de banda els plaers sensorials. La concepció de Mill del utilitarisme és més altruista: procurant la felicitat col·lectiva, s'aconsegueix una verdadera felicitat individual. Bentham pensa el contrari ja que buscant la felicitat individual s'assoleix la felicitat col·lectiva.</p> <p>Amb Plató: les llibertats de la societat que proposa no son tals ja que està limitat per el que la naturalesa ha volgut que facis millor. La llibertat de Mill és millor perquè tens igualtat d'oportunitats.</p> <p>Amb Nietzsche: la llibertat del senyor és una mica "la llei del més fort". La llibertat de Mill bé garantida per la llei i la igualtat.</p>
<p>(POLÍTICA SOCIAL)</p>	<p>Mill defensà el dret de tot ciutadà a les llibertats bàsiques (com la d'expressió o d'associació), a la discrepància pacífica i a no patir represàlies per les seves opcions (dret de vaga, llibertat religiosa, lliure elecció educativa, etc.). En canvi, les limitacions legislatives a la llibertat consisteixen, per exemple, en l'obligatorietat de l'educació –ja que el dret al sufragi està suspès per als analfabets-, o en la prohibició de treballar més enllà del que les lleis permeten, els drets de les dones, etc. Defensa una democràcia representativa que estiguin reconeguts tots els parers i no només les majories</p>		

NIETZSCHE	CONCEPTES	EXPLICACIÓ	RELACIÓ AMB ALTRES FILÒSOFES
<p>CONEIXE-MENT</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Llenguatge -Ciència 	<ul style="list-style-type: none"> -El llenguatge és una convenció que no representa l'essència de les coses. La realitat està en etern canvi i els conceptes són fixos. -La ciència falseja la realitat al intentar reduir-la a lleis. 	<ul style="list-style-type: none"> -Plató: Representa l'oposat de Nietzsche: diu que la realitat és fixa i que la manera de conèixer-la és a través de les Idees. Nietzsche i Plató tenen en comú el seu llenguatge metafòric accessible a tothom. <i>(En general comparable amb tots els filòsofs, sobretot els racionalistes).</i> -Descartes: La filosofia de Descartes es basa en un mètode racional.
<p>REALITAT</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Dionisiac i Apol·lini -Crítica a la filosofia. 	<ul style="list-style-type: none"> -La part dionisiaca de la realitat es correspon als excessos, al caos, a la obscuritat i la part apol·línica de la realitat és la que es correspon amb la raó, la llum, l'ordre... I per Nietzsche totes dues són la realitat. La ciència ha agafat només la part apol·línica i per això hem de compensar aquesta visió. -Nietzsche critica la filosofia perquè ha intentat reduir la realitat a conceptes. Critica als filòsofs perquè han convertit la realitat en una cosa fictícia (el món de les Idees, el discurs del mètode). 	<ul style="list-style-type: none"> - <i>(Amb qualsevol filòsof en tant que tots han intentat reduir la realitat a conceptes. Excepcions: Heràclit "re no és, tot flueix", "no pots entrar dos cops al mateix riu"; Nietzsche l'admira perquè va saber veure que la realitat és canvi)</i>
<p>ÈTICA</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Crítica a la moral occidental -Mort de Déu. -Nihilisme. -Transvaloració dels valors. 	<ul style="list-style-type: none"> -La moral dels senyors va ser substituïda per la dels esclaus, per culpa dels sacerdots. I aquesta moral, a través del cristianisme, és la que predomina en el món occidental. Ell vol recuperar la moral dels senyors: fortalesa, joia, salut, fermesa, poder, superació... -La mort de Déu representa la mort del fonament dels valors cristians. -Nihilisme: la situació de després de matar al referent dels valors. Situació sense valors. N'hi ha dos tipus: EL nihilisme passiu, actitud on no es busquen uns nous valors, i el nihilisme actiu, que accepta la pèrdua dels valors antics i busca uns de nous. -La transvaloració és, a partir del nihilisme actiu, la creació de una nova taula de valors. 	<ul style="list-style-type: none"> Amb Plató: s'assemblen perquè Plató defensa que els aristòs (els millors) siguin els qui governin perquè tenen coneixement sobre el que cal fer; Però la proposta de Plató suposa classes social i això Nietzsche ho podria entendre com a una moral d'esclau, (ja que els que no governen la polis no saben governar-se a si mateixos, esperen les directrius dels que manen)
<p>ÉSSER HUMÀ</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Superhome. -3 transformacions de l'esperit. -Voluntat de poder. -Etern retorn. 	<ul style="list-style-type: none"> -El superhome és aquell que realitza la transvaloració, i es deslliga de tot lligam amb la antiga moral cristiana. -metàfora que explica que la humanitat ha passat per tres transformacions: la primera, en forma de camell, on aguantava tota la càrrega sense dir res. La segona transformació, en forma de lleó, vol dir que l'home ha de lluitar contra els valors establerts i destruir-ne la seva base. La tercera transformació, la corresponent amb el nen, s'identifica amb el superhome, on es parteix d'un nou començament. -La voluntat de poder és la característica fonamental que tindrà el superhome: voluntat de superació, de ser més i mai conformar-se en l'esglaió on un es troba. -L'etern retorn implica que el temps no és lineal, sinó circular: tot es repeteix i no té ni principi ni fi. Tot el que ens passa ens tornarà a passar infinites vegades. Nietzsche entén això com una oportunitat de fer lo millor possible, ja que es repetirà per sempre més. 	<ul style="list-style-type: none"> Directament és Shopenhauer el que parla de la voluntat com a eina fonamental per crear el món. Nietzsche segurament s'inspira en ell. Mill: des del seu liberalisme parla de la necessitat que tothom sigui educat per tal que decideixi per si mateix. Podríem veure un exemple de superhome. Però Mill ho pensa sempre des de la col·lectivitat: l'home a de pensar en la seva societat.